

Bergen 19. Mai 1884.

Kjære Edward!

Hjertelig Tak for dit Bryllupsdags-
Telegram: Jø havde den mest bræn-
dende Lyet til paa Skedet at besvare
det, men Jø vidste Jø ikke, hvor Jø
skulde finde dig i Bellagio. Senere
hørte Jø af Tony, at fremtidige Bre-
ve skulde adresseres til Dr. Abra-
ham, og saaledes sker det da med
dette. Laa er Galt paa mig for Alvor-
paa Returen! Jø gaar ind for,
at Kærlighed er overflødig, - det vil
Jø inderlig haabe. Og saa skulde
det all paa ikke vare saa mange
Dage, før vi igjen fædder Sam-
men paa Nocht. Herregud, hvor
det skal blive en Glæde! Vi
gjør mig alt rigtig i Stand!
Maaltæsten over sig i de in-
kratigste Intervaller, og Birken
er saa lys, saa lys. Men -
endnu er det ikke rigtig Lumen;
forhaabentlig bliver det bedre
snart; idag fliger Dæmoner-
keret. Hvor godt Jø kan forstaa

at Du kan hjælpe mig "fra Jordens
Paradis." Der maa jo være vidunder-
ligt med alper og bjerge, og den
sydlængde Vegetation. Men, Du
kan se, her er ikke saa daarligt
herkjæmmet heller, - Brads Kuld.
Men det er jo ogsaa den deiligste
Aarstid, og aldrig har jo været saa
smit i den Jam nu. Der er noget
egent ved den Ting bare at pikke
Næsen ud om Døren for at fan-
ge den deiligste Birkeduft og
bare at kaste et Blik ud af
Vindue for at se den friskeste
Vaar. Det er dog helligere end
alle Maliner. Nu blomstrer
Neyen, og da, ved du, biter Jo-
enten. I synes jo det er med
Spegekjædder og Tomlinger ved Elve-
kanten! Jo det skal blive en
Jubel! Og kan alt andet skuffe
- Naturen i Vaaren skuffer ikke.
Alk er saa underligt ubeskriveligt,
Ellen idet afsted mellem de

samme Hene og under de sam-
me Oldtider iaar som ifjor
og som dengang, da jⁱ som Juh
fangede Fipen med Høndene. —
Ja det er næsten latterligt, hvor-
ledes Livet i Naturen kan gjøre
en ueng, jⁱ synes næsten, jⁱ be-
gynder at gaa i Dærvdom-
men, naar jⁱ sidder med jaa
Køph og fisker Bergejlet,
jⁱ har jⁱ endog bragt det sav-
vidt, at jⁱ har bygget Juaa
bille Dammene og fløjet dem
deri — akkurat som i Guttaarene.
Men, — det er saa deilig. — Og
jaa som det klinger i Thuen
vor! Det skal rigtig gaa løs,
naar Y min endelig ufgang
kommer, thi jⁱ er vis paa,
at baade Uina og du vil
have Trang til at synge og
spille ud af alle dekke deilige
Maartier. Ja velkommen,

velkommen i vore brofaste Ven-
nearme! Husker du, da vi skiltes
paa Perronen i Rom? Jo synes
det er saa lang, siden Maria
har velop, for har jeg hørt, at
Adresseen til dig var forandret,
sendt et Brev til Rom, som
Maria altsaa formodentlig først
saa ved Genkomsten hertil.

Endelig er "Folketjolen" i Orden. Jo
harde saa ofte spurgt efter
den ^{paa Postens forsendelse} & omvendt fik jeg vide, at Jølen
har faaet Takken, som jaalder
beror der. Den kom meget
flemme end dit Brev. Du
levvel bygge, min afsted til
Jernbanen! Det klinger godt for
os Bergenever. Og hjertelig
velkommen til Euders be-
givelse, brofaste Venner
Maria og

Franco.